

per rescriptum complectantur. Castill. d. cap. 22. num. 43. Firaquell. in l. Si unquam, verb. Suscepit liberos, Cod. de revocand. donat. Guttier. in d. S. Sui, num. 186. Sed an in hominis dispositione legitimorum appellatione veniant legitimi, controversatur, in quo usui communi loquendi standum erit, inspiciendaque mens proferentis, & quid in statutis, de quibus D. Covarruv. d. cap. 2. §. 8. à num. 13. Garcia sup. n. 22. cum aliis, Gregor. Lop. in l. 4. gloss. 11. in med. tit. 15. part. 4. latè Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. per tot.

Ibi: Et tamen de eo quaritur.

⁴⁰ Accedimus jam ad quæstionem, cujus occasione tractatum de legitimatione oportuit evolvere, quæ sanè à nemine ex iis, quos viderim, inculcatur; imò omnes hujus loci D. Covarruv. immemores miror: quod ita contigit, quia ut D. Covarruv. præmittit, inutilis scribentibus visa sit propter naturam legitimationis, quæ sic ut assertum est, omnia jura suorum hæredum tribuit. Sed eam habere locum posse D. Covarruv. ait, cum legitimitas plena non est, sed restricta ad verba rescripti: quod dupliciter evenit, vel quando Princeps non legitimum efficit, sed quoad aliquos juris effectus cum illegitimo dispensat, tuacque id tantum confert, quod verbis exprimit, quæ strictè interpretari debent. Vel cum legitimet, sed cum restrictione aliqua adversus communes legitimationis regulas, ut si dictum sit, ad succedendum in eo, quod pater relinquere ipsi voluerit: aut, Ad succedendum ex testamento. Et licet controversum sit, an adjecta limitatione legitimitas, vel dispensatio indulgeatur, communiter tamen placet, legitimationem concessam censerì, quanvis effectus ejus quoad successionem limiteur. Multum autem interest, utrum quis legitimatus, vel dispensatus habentur, de quibus omnibus latissimè D. Covarruv. de matrimonio, part. 2. cap. 8. §. 8. à principio; Mathienz. in l. 10. gloss. 1. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Tell. Fernand. in l. 12. Tauri, num. 23. cum aliis, Joan. Garcia de nobilit. gloss. 21. & alii ex præcatis, est Anton. Gom. in l. 12. Tauri, num. 70. asseruerit, non esse legitimationem, sed dispensationem: quod verum non est, quia legitimitas, quæ integra est ac perfecta respectu personæ, non desinit esse talis ob limitationem quoad jus succedendi, ut refert Ceval. q. 2. n. 34.

⁴¹ Quæstio igitur nostra ad praxim reduci nequit in legitimatione, in qua per verba illa, Ex testamento, & ab intestato, confertur legitimitas jus ad succedendum contra testamentum, l. 9. tit. 18. part. 3. ubi Gregor. Lop. gloss. 3. quod D. Covarruv. non inficiatur. Posset tamen locum habere in dispensatione; in illa enim verba interpretantur secundum naturam actus, qui geritur, id est legitimationis, quæ filiis jus succedendi contra testamentum regulariter præstat, sicut prædiximus. In hac, scilicet dispensatione, solum inspicitur rescripti series, verborumque proprietates. Unde merito in dubium revocari potest, si Princeps dispenset, ut illegitimus succedat patri ex testamento, & ab intestato, an illi competat actio ad succedendum contra testamentum, ex vi ac proprietate sermonis.

⁴² Idem dubium occurrere posset in legitimatione, cum Princeps in præjudicium legitimorum concederet cum illis legitimatum posse suc-

cedere, qui aliàs non admitteretur, nisi expressum esset, secundum tradita supra, num. 17. & 23. de jure communi & Regio, quo casu si rescripto contineatur, ut cum legitimis ex testamento & ab intestato illegitimus ad successionem concurrat, ambigeretur an esset locus successioni contra testamentum cum præjudicio legitimorum, quoniam non est de natura legitimationis, ut legitimitas tunc jura suorum habeant, extantibus legitimè natis, ut præcatis numeris assertum est.

His ergo casibus quaritur, si legitimatus hæres à patre scriptus non sit, nec iustè exheredatus, an possit virtute eorum verborum, Ex testamento, & ab intestato, rumpere, dicere nullum testamentum patris, aut per querelam illud infringere? Et licet D. Covarruv. resolvat negativè, quia secundum verborum proprietatem successio contra testamentum sub illis non continetur, nihilominus oppositum sustineri jure posset, quoniam ex communi usu loquendi illa verba omnem successionem complectuntur, quæ in personam ejus, ad quem dirigitur, cadere potest: unde si firmo habeatur de ascendentibus, aut descendentibus, jus contra testamentum censebitur concessum; nam ex quo his, quibus de jure legitima debetur, ut liberis & parentibus, tribuitur jus succedendi ab intestato, quod propter illegitimitatem erat impeditum, creditur indultum, ut possint adversus testamentum venire, ut suam legitimum consequatur; etenim actio hæc nihil est aliud, nisi præludium quoddam ad causam intestati, siquidem destructo testamento, successio testamentaria reducitur ad legitimam, seu ab intestato, ut latè docet Petr. Gregor. Syntagmat. juris lib. 44. cum seq. Et cum filio legitimitate Princeps confert successionem ab intestato, concedere censetur jus preparatorium ad illam, quod filii habere aliàs solent; nam qui vult consequens, vult & antecedens quod ad id necessario prærequiritur, l. Illi, cum vulgatis, ff. de acquir. hæredit. & concessio aliquo, omnia intelliguntur concessa, quæ ad id desiderantur, cap. Præterea, de offic. delegat. Hinc est, ut in l. 9. tit. 18. p. 3. ubi forma rescripti ad legitimandum traditur, hæc verba, Ex testamento, & ab intestato, inferuntur, per quæ filio legitimitate contra testamentum jus agendi tribuitur, ut observat ibi Gregor. Lop. gloss. 3. & D. Covarruv. assentitur: sed ait, hoc non provenire ex verborum proprietate, sed ex natura legitimationis. Sed hoc ex eo displicet, quia lex præstans formam rescripto, minimè uteretur verbis, nisi in proprio significato, ut omne dubium tolleret. Similiter Authores hac de re agentes eodem modo loquuntur, ut Petr. Gregor. lib. 45. cap. 7. num. 7. Sic in l. 12. Tauri. iisdem verbis excluditur filius legitimatus à successione, extantibus legitimis, per quæ etiam repulsus intelligitur à successione contra testamentum, ut notum est.

Ibi: Fatemur tamen ex ea clausula hoc jus agendi.

Ideo D. Covarruv. hic docet, censerì concessum jus agendi contra testamentum per verba, Ex testamento, & ab intestato, quando aliàs legitimatus ex juris dispositione venire poterat, & contra testamentum agere; quia verba accipi debent juxta materiam subiectam, actusque naturam, cui deserviunt, quanquam improprie usurpentur. Argel. ex Bart. de ac-

de acquir. possess. q. 1. art. 7. n. 112. Marefcot. variar. lib. 2. c. 76. n. 7. Sed qui contra sentiunt, hoc ex verborum natura provenire asserent, quia verba apta sunt ad tribuendum jus contra testamentum.

Ibi: Existimat fortassis Gregorius Lopez.

⁴⁵ Proculdubio Gregor. Lopez eò loci, quem dedimus supra, num. 43. opinatur verborum virtute concessum censerì legitimitate jus adversus testamentum; nam præmissis legis verbis Contra testamento, & ab intestato, subdit: Hoc ideo, ut possit filius impugnare testamentum. Unde ex verbis id deducit, quia id significant.

Ibi: Jure etenim civili nullum aliud successionis genus.

⁴⁶ Vide Pichard. in rubric. à num. 8. Instit. de hæred. quæ ab intest. deferunt. ubi addit successionis genus, quam anomalam vocat, & est illa, quæ per arrogationem, aut cum libertatum conservandarum causâ bona addicebantur, quas universales successiones vocat Justinianus Instit. lib. 3. tit. 11. & 12. Sed Pichardum sub successione ab intestato etiam eam quæ adversus testamentum datur, comprehendisse patet. Similiter Petr. Gregor. de successioneibus fusè agens libro 42. cum sequentibus. successione in testamentariam, & quæ ab intestato deferuntur, dividit, & actiones contra testamentum ad causam intestati redegit, tanquam preparatorias, de quibus lib. 44. per tot. cujus inscriptio est, De præludis ad causam intestati. Jure quoque Prætorio duplex etiam successio agnoscitur, siquidem omnes bonorum possessiones aut sunt ex testamento, aut ab intestato, §. Sed eas, vers. Septima, Instit. de bonor. possess. de quibus latè Petr. Gregor. lib. 43. per tot. cap. 2. num. 3. probat bonorum possessionem contra tabulas esse ab intestato, ex Glossa in l. fin. Cod. Unde legitimi. Successio igitur contra testamentum spectat ad eam, quæ ab intestato vocatur, ut prænotatum est supra, num. 43.

Ibi: Secundo eadem sententia.

⁴⁷ Hæc jura ad stipulantur traditis supra, num. 43. nam cum de successione descendentium differant, verbum Ab intestato, complectitur successionem contra testamentum: quibus jungenda est lex l. 1. tit. 8. lib. 5. Recopilat. ubi cavetur, ut parentes liberis succedant ex testamento, & ab intestato: quibus verbis etiam successio adversus ultimam elogia tribuitur, quia etiam jure Regio parentes præteriti, vel injustè exheredati possunt ad legitimam agere impugnantestestamenta. Anton. Gom. variar. lib. 1. cap. penult. num. 36. ubi expressim ait, verbum id, Ab intestato, accipi pro Contra testamentum, in d. l. 1. quæ est 6. Tauri, ubi Tauricæ Interpretes. Azeved. in d. l. 1. n. 10. cum aliis, Mathiez. ibidem, gloss. 7. Molin. de justit. & jure, disput. 175. num. 3. Roderic. Suar. in l. Quoniam in prioribus, ampliat. 16. Guttier. in l. Pater filium, num. 14. ff. de inoffic. testam. Idem probatur ex l. 9. Tauri, quæ est lex 7. tit. 8. lib. 5. Recopilat. nam sub eisdem verbis datur filiis illegitimis jus succedendi matri, & tamen venire possunt contra testamentum. D. Covarruv. de

matrim. part. 2. cap. 8. §. 4. num. 24. Gregor. Lop. in l. 11. gloss. 3. tit. 13. part. 6. Anton. Gom. in l. 9. Tauri, num. 12. Joan. Lup. ibidem, num. 6. Castill. verb. Legitimos, Molin. de justit. & jure, disput. 167. num. 14. Azeved. in d. l. 7. Recop. num. 29. Mathienz. ibi, gloss. 7. num. 3. Pichard. in rubr. Inst. de hæred. quæ ab intest. deferunt. §. 6. num. 29. probaturque ex l. Si suspecta, §. de inofficioso, ff. de inoffic. testam.

Tandem in l. ultima, tit. 8. lib. 5. Recopilat. jubetur servari consuetudinem, ut Clerici possint hæredes ex testamento, & ab intestato habere in bonis intuitu Ecclesiæ quæsitis, per quæ verba etiam intelligitur, ut liberi legitimi antea habiti, vel ascendentes venire valeant contra testamentum Clerici, ac si esset laici; quia etsi controversum sit, an detur querela adversus testamentum Clerici, & communiter placeat non dari, per textum in cap. Quia nos, de testamentis, ubi sic tenet Barbosa in collectan. num. 3. ubi alii, quæ sententia non omnino aridet D. Covarruv. ibi, num. 2. qui contra sentit; omnes tamen fatentur parentibus legitimam præstandam, Clerici testamento quoad cætera illibato, ut D. Covarruv. testatur num. 10. Unde si Clericus in Hispania testetur juxta dictam legem finalem, etiam de bonis ex Beneficio Ecclesiastico perceptis, & ascendentes legitimos, aut descendentes, vel alios, quibus legitima debetur, prætereat, aut sine causa exheredet, ipsi contra testamentum venientes debitam portionem percipient, ut ex doctrina D. Covarruv. nuper tradita patet, Sic in d. l. ult. verba Ex testamento, & ab intestato, successionem adversus testamentum complectuntur, maxime de jure regio, per legem l. tit. 8. lib. 5. Recopilat. ibi: En todos sus bienes de qualquier calidad que sean.

Idem evenit in dicta l. 5. in principio, & in l. 10. tit. 8. lib. 5. Recopilat. nam ad excludendum omnino à successione etiam contra testamentum, hæc verba Ab intestato, & ex testamento, subjiciuntur. Sed observare oportet, quod licet verum foret, sub illis verbis non contineri successionem contra testamentum, id tamen procederet in affirmativa, non in negativa; nam quoties aliquis excluditur à successione ex testamento & ab intestato, procul dubio repellitur ab actione contra testamentum. Ratio est, quia privatus successione ab intestato, remotus censetur a legitima: & cui hæc non debetur, contra testamentum nullo jure venire potest. Petr. Gregor. Syntagmat. lib. 44. cap. 5. num. 1. At in affirmativa bene potest quis habere jus succedendi ex testamento & ab intestato, & carere actione ad evertendam defuncti voluntatem, ut D. Covarruv. paulò inferius nos docet. Ex quibus constat, jure Regio Hispano tam affirmativè, quam negativè verba hæc, Ex testamento, & ab intestato, comprehendere successionem adversus testamentum, aut ex proprietate sermonis, aut saltem ex usu communi loquendi.

Ibi: Tertiò huic opinioni suffragatur.

Circa hanc doctrinam Jasonis vide notata supra, num. 43. Petr. Gregor. lib. 42. cum sequentibus, Pichard. in rubric. à num. 8. Instit. de hæredit. quæ ab intestato deferunt. Sed successio contra testamentum reducitur ad causam intestati. Petr. Gregor. lib. 44. cap. 1. num. 3. sed voca-

vocari potest ex testamento, quia sine illo successio prædicta non datur, unde Justinianus in §. *Sunt autem*, *Institut. de bonor. possess.* bonorum possessionem contra tabulas ex testamento dixit, proprie tamen per illum ab intestato succeditur. Petr. Gregor. lib. 43. cap. 2. n. 3.

Ad Num. 2.

51 Rectissime D. Covarruv. impugnat eos qui successione adversus ultima defuncti eloquia ex testamento appellant, nisi eo sensu, quo nuperimè ita vocari posse assertum est.

Ibi: Successio verò ab intestato.

52 Successio ab intestato contingit, vel quando omnino testamentum factum non est, vel si fiat, sed effectum fortiri nequit, vel quia rumpitur agnatione posthumi, vel propter præteritionem, aut exheredationem sine causa irritum efficitur, l. 1. tit. 13. part. 6. l. 1. ff. de suis & legitim. hæredibus, princip. *Institut. de hæred. qua ab intest. deferunt.* Ulpian in fragment. tit. 23. Sic intestatus decedere dicitur, qui filium in potestate præterit, quia non jure testatur, l. *Inter cetera*, ff. de liber. & posthum. Pichard. supra, num. 14. Petr. Gregor. lib. 44. cap. 1. num. 2. & 3. & cap. 2. per totum. Similiter qui per querelam iudicium testatoris impugnat, per modum intestate successione admittitur. Pichard. ubi proxime, Petr. Gregor. cap. 4. num. 21. Anton. Gom. variarum lib. 1. cap. 11. num. 20. Gregor. Lop. in l. fin. gloss. 4. tit. 8. part. 6. Quanquam utroque casu legata, libertates, & similia de jure novissimo authenticorum conserventur, authent. *Ex causa*, C. de liber. præterit, d. l. fin. Partita. Ex quibus fit, quod successio contra testamentum reducitur ad causam intestati, unde sub illo verbo, *Ab intestato*, & ipsa continetur. Nec refert quod D. Covarruv. ait, hæc tria diversa esse, Succedere ex testamento, Ab intestato, Contra testamentum; quia successio contra testamentum distinguitur à successione ab intestato tanquam præparatorium à præparato; etenim cum extat testamentum, qualequale illud sit, oportet prius destrui, ut ab intestato succedere quis valeat; nam quandiu est spes successione testamentaria, ab intestato venientibus nullus est locus, l. *Quandiu*, ff. de acquir. hæred. l. 30. ff. de liber. legat. l. *Quandiu* 90. ff. de reg. jur. ideo nil mirum si sub verbo, *Ab intestato*, utrumque complectatur, vel ex proprietate verbi, aut ex communi loquendi consuetudine. Vide supra, num. 43.

Ibi: Nam etsi filius adoptivus succedendi jus habeat.

53 De successione filii adoptivi agit lex 8. & 9. tit. 16. part. 4. ubi Gregor. Lop. late Guttier. in §. *Sui*, à num. 150. *Institut. de hæred. qualitat.* Joan. Orosc. in l. *Si arrogator*, ff. de adoption.

Ibi: Fratres etiam succedunt fratribus.

54 Quomodo fratres inter se invicem succedant, traditur in l. 2. tit. 8. l. 5. & 6. tit. 13. part. 6. l. 4. & 5. tit. 8. lib. 5. *Recopilat.* de quo Anton.

Gom. in l. 7. & 8. *Tauri*, & plures laudati supra, lib. 1. cap. 19. n. 110.

Sed licet omnino vera sint quæ D. Covarr. hic de filiis adoptivis, & fratribus docet, qui succedunt ab intestato, & non contra testamentum, unde diversitatem successione probat; nihilominus responderi potest successione ab intestato duplex caput existeret, unum spectat ad fratres, aliosque transversales agnatos & cognatos, aliasve personas, quæ ad successione intestatorum vocantur, nullo existente testamento, quibus regulariter non debetur legitima: alterum ascendentibus, & descendentibus competit, quibus jus legitimam assignat, eisdemque tribuit consequenter actionem veniendi contra testamentum, nisi illis satisfactum sit. Sed cum omnes, tam hi, quam illi succedant ex causa intestati, ut supra probavimus, etsi cum diversa qualitate, ideo ab intestato successio eos comprehendit: qua ratione num. 43. asseruimus, verba *Ex testamento*, & *ab intestato*, significare omnem successione, secundum personas ad quas dirigitur.

Ad Num. 3.

55 Quicquid senserint Auctores, quos dat D. Covarruv. recedendum non est à sententia Gregor. Lop. in l. 9. gloss. 3. tit. 18. part. 3. qui docet sub his verbis, *Ex testamento*, & *ab intestato*, in rescripto legitimationis comprehendendi successione contra testamentum ex vi sermonis, ut prædiximus num. 43. & fusè hucusque comprobavimus.

Verf. Non oberunt huic sententiæ.

Huic interpretationi ad autoritatem Gregorii Lopez obstant notata supra, n. 43. & 45.

Verf. Id verò quod probare conabamur.

Satis ostensum est supra, præsertim ex legibus Regiis, à num. 46. omnem successione dividit testamentariam, & legitimam, seu ab intestato, & sub illis verbis, *Ex testamento*, & *ab intestato*, comprehendit jus contra testamentum in quavis materia, modo ad parentes aut liberos referantur, secundum tradita num. 43. Hinc est, ut leges, quæ de successione adoptivorum differunt, non eis concedantur ut ex testamento & ab intestato hæredes existant; nam per hæc verba jus contra testamentum concederetur: sed expressim dicitur, quod succedant, si pater sine testamento obierit, lege 8. & 9. tit. 16. part. 4. lege *Cum in adoptivis*, Cod. de adoptivis.

Verissimum videtur, quod D. Covarruv. in presenti asseverat; nam si alicui etiam ex ascendentibus, aut descendentibus indulgeretur, ut succedat ex testamento, non conferretur datum jus veniendi contra testamentum, quia sub illis verbis minimè continetur, ut D. Covarruv. probavit supra, num. 2. cui adhæsimus num. 50. & 51. Sic in l. 8. tit. 13. part. 1. cavetur, ut qui ascendentibus, & liberis legitimis caret, possit omnia bona sua filio naturali relinquere: sed condito testamento, in quo nihil illi relictum sit, duntaxat agit ad alimenta, etsi extraneus instituat: unde concessa successione ex testamento

mento descendenti, jus infringendi ultima elogia denegatur, quod observat ibi Gregor. Lop. gloss. 7. Eodem modo procedit lex 10. *Tauri*, quæ est lex 8. tit. 8. lib. 5. *Recopilat.* ex qua filius naturalis, non extante legitima prole, institui universalis hæres à patre permittitur, etiam in præjudicium ascendentium legitimorum: sed si ille testamento confecto è vita migraverit, filius hic nisi ad alimenta nequit agere. D. Covarruv. de matrimonio part. 2. cap. 8. §. 4. in fine.

59 Per contrarium si alicui ex liberis aut parentibus jus succedendi ab intestato tribuatur, non sequitur ut possit contra testamentum venire, l. 8. tit. 13. part. 6. *authentic. Licet*, Cod. naturalibus liber. ubi filiis naturalibus indulgetur successio ab intestato in duabus uncis hæreditatis paternæ, deficient legitima hæredibus: sed si pater cum testamento decedat, nullo modo nec quoad illam portionem illud impugnant. Præterea in §. *Sed hodie*, *Institut. de adoptivis*. Justinianus inquit, se jura successione ab intestato filiis adoptivis præstitisse, qui sanè minimè contra supremum patris iudicium agere queunt, ut docuit D. Covarruvias supra, numer. 2. & probant jura, & DD. laudati supra, num. 53.

60 Ex præmissis deducitur, dispensatum ad succedendum ex testamento parentibus, aut liberis, non posse nullum dicere testamentum, aut quædam intendere, si præteritus sit, aut exheredatus; quia solum juxta voluntatem, non præter illam, seu contra succedere conceditur. Rursus dispensatus ut ab intestato succedat prædictis personis, nequibit evertere testamentum. Utramque tenet cum pluribus Mathienz. in l. 10. gloss. 1. tit. 8. lib. 5. *Recopilat.* qui in legitimatione sic coarctata loquitur, quod in dispensatione à fortiori servandum erit, quæ strictius est accipienda. D. Covarruv. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 8. à num. 2.

61 At ubi scriptum fuerit, *Ex testamento*, & *ab intestato succedat*, etiam actio contra testamentum concessa censetur, ut tot juribus id comprobavimus supra, ex num. 46. præter alia, quæ D. Covarruv. hoc cap. 1. num. 1. ad finem, expendit. Ratio quæ reddi potest, est quia ex usu loquendi communi, non omnino refragante verborum proprietate, ut ex præmissis supra, maxime num. 40. apparet, per hujusmodi clausulam omnimoda successio confertur, sive defunctus cum testamento deceaserit, sive intestatus, qua generalitate successio per everfionem supremæ voluntatis continetur: & licet verbum, *Ex testamento*, per se, & verbum *ab intestato*, similiter per se positum, non tribuant actionem contra testamentum, ut pronuper asseverabamus, eadem tamen simul expressa hunc effectum operantur ob sermonis universalitatem; nam singula quæ non profunt, multa collecta juvant, cap. *Cum causam* 13. & ibi glossa finalis de probat. l. *Spadonum* 17. §. *Qui jura*, ff. de excusat. tutor. Quod si ita non esset, credi nequit, in Constitutionibus Regiis, & Imperialibus tam frequenter usurpari hæc verba, ubi successio contra testamentum tribuitur, nisi sub eisdem illa veniret, maxime cum verborum proprietates in legibus dubitationis tollendæ gratiâ exactissime observanda sit, ne captiose interpretationi locus relinquatur, cap. *Erit autem*, 4. *distinct.* secundum quæ accipiendum est quod supra, num. 43. & alibi scripsimus, nempe sub successione ab intestato comprehendit jus adversus testamentum, per quod via

D. de Faria Novæ Addit. ad Covar. Tom. II.

ad illam aperitur; nam absolute non procedit, ita ut quoties datur successio ab intestato, competat actio contra testamentum; loquuti enim sumus juxta subjectam materiam, ac quæstionem, de qua agitur, quando simul & generaliter indulgetur alicui, ut ex testamento, & ab intestato liberis aut parentibus succedat, tunc liquidem actio ad infringendam supremam voluntatem verbo *Ab intestato* continetur; secus si per se ponatur, & limitatè concedatur successio ab intestato, cum agi non possit contra testamentum, ut præmissimus; nam limitata causa limitatum producit effectum, l. *In agris*, ubi DD. ff. d. *acquir. rer. dom.*

Ibi: Quicquid tamen sic de illa controversia.

62 Consule Petr. Gregor. *Synagmat. libro 43. cap. 2. per totum*, qui tenet per bonorum possessionem contra tabulas causam testati ad intestati reduci, licet Prætor solus hæredem facere non possit, §. *Quos autem*, *Institut. de bonorum possessione*.

Ibi: Illud mihi videor jure asseverare posse.

Ita observatum est supra, num. 50. & de aliis, quæ hic subsequuntur, satis est dictum.

Verf. Secunda ratio, qua utebamur.

63 Sed replicari poterit adversus solutionem istam, quia verisimile non est, in tot juribus prætermisam esse mentionem successione contra testamentum, nisi sub verbis, *Ex testamento*, & *ab intestato*, subintelligeretur, ut diximus num. 61.

Verf. Tertia ratio.

64 Quoad priorem partem argumenti Jasonis responsioni D. Covarruv. dici potest, quod in ea clausula verbum, *Ex testamento*, significat, ut possit legitimatus, aut dispensatus succedere, facto testamento, non solum secundum voluntatem, si institutus reperitur, sed etiam contra eam infringens testamentum, si prætereatur, aut injute exheredetur, sicut accipitur in §. *Sunt autem*, *Institut. de bonor. possess.* quod haud temerè defendi possit.

Verf. Quibus diligenter.

65 Quanquam D. Covarruv. opinio probabilis admodum sit, tum propter fundamenta ab eodem late præmissa, tum ob tanti magistri autoritatem, tamen in contrariam magis propensa mens est, duce doctissimo Gregorio Lopez, propter leges plurimas, quæ per verba illa, *Ex testamento*, & *ab intestato*, jus succedendi contra testamentum tribuerunt. Nec refert, quod D. Covar. respondet id concedi non virtute sermonis, sed ex natura actus legitimationis, aut alterius dispositionis, secundum quam successio adversus testamentum competit, etsi in lege, vel rescripto non exprimat. Verum hoc ideo displicet, quia non tam assiduus esset hic loquendi stylus apud Legislatores, si eorum constitutiones egerent ampliatio-